

65 . Cucuieți | Comuna: Solonț | Județ: Bacău | Punct: Slatina Veche | Anul: 2003

Anul: 2003

Cod RAN: 25503.01

Perioade: Preistorie, Protoistorie, Perioada modernă

Epoci: Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu, Epoca bronzului, La Tène, Perioada modernă

Tipuri sit: locuire

Categoriile sit: Domestic, Neatribuit

Autori: Gheorghe Dumitroaia, Dan Monah, Elena Roxana Munteanu, Dorin Ciprian Nicola, Constantin Preoteasa

Instituții: Complexul Muzeal Județean Neamț, Institutul de Arheologie, Iași, Complexul Muzeal Județean Neamț, Complexul Muzeal Județean Neamț, Complexul Muzeal Județean Neamț

Rezumat

Situl este situat în apropierea cătunului Pădurăreni, pe teritoriul satului Cucuieți, lângă un izvor cu apă sărată. Micro-regiunea se prezintă sub forma unui amfiteatru natural. Săpăturile întreprinse în vara anului 2003 au constat în secționarea longitudinală a sectorului neafectat de alunecările de teren, eroziuni și intervențiile antropice lângă izvorul de terasă. Principala categorie de vestigii descoperite o constituie ceramica, extrem de fragmentară, aparținând epocii fierului și epocii moderne.

Raport

Punctul arheologic "Slatina Veche" a ajuns în atenția noastră în urma unei semnalări venite de la inginerul Vladimir Ștefănescu din Moinești. Este situat în apropierea cătunului Pădurăreni, pe teritoriul satului Cucuieți, lângă un izvor cu apă sărată de pe dealul Pădurăreni. Micro-regiunea se prezintă sub forma unui amfiteatru natural, deschis spre E, delimitat la N și V de Dealul Osoi, iar la S de Dealul Argintăriei.

Fântâna de slatină se află într-o mică vale, afectată parțial de alunecări de teren și de transformarea unor porțiuni în mlaștină în jurul izvoarelor unor surse de apă semi-permanente. Cu prilejul periegezei efectuate în 2002 din apropierea fântânii amenajate pentru izvorul de apă sărată s-au cules materiale ceramice, care dovedeau prezența aici a unor comunități străvechi. Depunerea antropică propriu-zisă, acumulată în timp îndelungat, ca urmare a activităților de obținere a sării din saramură, se află la 15 m S față de fântână și constă în două movile, de dimensiuni relativ mici și formă ovală, aflate una în continuarea celeilalte, orientate E - V și coborând spre E (diferența de nivel dintre baza primei movile și punctul cel mai înalt al celei de-a doua este de 6,30 m).

Săpăturile întreprinse în vara anului 2003 au constat în secționarea longitudinală a sectorului neafectat de alunecările de teren, eroziuni și intervențiile antropice lângă izvorul de terasă. Secțiunea I, de 14 x 2 m a fost trasată pe "movila" mai apropiată de fântână, iar secțiunea II, de 7 x 2 m, având aceeași orientare pe direcția E - V ca și prima, a fost trasată ceva mai sus la cca. 5 m de aceasta, profilul său sudic fiind pe direcția profilului de N al primului șanț.

Partea superioară a depunerii din prima movilă se datorează alunecărilor pantei de-a lungul timpului. S. II oferă o situație mai clară, panta fiind în această porțiune mai puțin accentuată și nivelurile mergând relativ drept. S-a constatat că:

- stratul vegetal, de culoare brun-cafenie, are consistență prăfoasă și o grosime de 0,05-0,15 m, conținând o cantitate însemnată de ceramică fragmentară, preistorică și modernă;

- următorul strat, de aceeași culoare, conține materiale arheologice amestecate din mai multe epoci (neo-

eneolitic, epoca bronzului, a doua epocă a fierului, epoca modernă), reprezentând rezultatul alunecărilor pantei;

- între -0,10 m (în capătul de V) și -0,30 m (spre E) în S. I și la -1,20 m în S. II se observă un nivel de consistență mai dură, compus din straturi succesive de cenușă și pământ ars, de culoare neagră-maronie, conținând fragmente ceramice din epoca bronzului – cultura Costișa-Komarovo;

- nivelul Costișa-Komarovo suprapune o depunere argiloasă, de culoare brun-cafenie, de consistență dură, aparținând neo-eneoliticului – cultura Cucuteni, faza A;

- primul nivel de frecventare de la Slatina Veche, aflat imediat deasupra lutului galben, steril, de aceeași consistență ca și nivelul Cucuteni, dar de culoare ceva mai galbenă, conține materiale specifice culturii Precucuteni, faza III.

În S. IC 3-4 a fost surprins parțial, la -0,20 – -0,60 m, Complexul 1 – o structură de consistență dură, de formă neregulată (probabil ovală), constând în sol cafeniu cu fragmente de cărbune și pigmenți de arsură, înglobând și o cantitate relativ mare de fragmente ceramice. Complexul urmează trama movilei și coboară în pantă spre S și spre E.

Principala categorie de vestigii descoperită în stațiunea de la Cucuietei-Slatina Veche o constituie ceramica, extrem de fragmentară. Trebuie remarcat faptul că, deși în al doilea nivel a fost identificată și ceramică aparținând epocii fierului (La Tene-ul geto-dacic) și epocii moderne, nu există un nivel propriu-zis din nici una din aceste epoci. De asemenea, o analiză preliminară a ceramicii indică preponderența printre tipurile de vase a formelor largi și a celor de dimensiuni medii.

Dintre tipurile de decor de pe ceramica aparținând epocii bronzului menționăm: triunghiurile cu câmpul hașurat, sau cu împunsături, trasate pe umărul vaselor; incizii orizontale, simple sau asociate cu împunsături, sau perforații pe gâtul unor vase tronconice; benzi incizate, încadrând șiruri de împunsături; incizii scurte, oblice, triunghiuri hașurate, benzi de incizii în zig-zag pe buza vaselor; șiruri de împunsături adânci, triunghiulare pe gâtul sau umărul vaselor; împunsături în "brăduț" pe umărul vaselor sau pe torți, asociate sau nu cu linii incizate; decor cu mătușița; apucători plate, situate sub buza vaselor; brăie simple sau alveolate; butoni aplicați pe torți.

Consistența și modul de formare a depunerii arheologice aparținând epocii bronzului, alături de tipurile de vase descoperite își găsesc cele mai apropiate analogii în stațiunea de la Lunca - "Poiana Slatinei". Este vorba, așadar, de același tip de așezare sezonieră, folosită pentru exploatarea resurselor naturale.

În perioada desfășurării săpăturilor arheologice de la "Slatina Veche", au fost întreprinse și unele cercetări de suprafață în apropierea altor fântâni de slatină, de la Pădurăreni - "Fântâna din sat", Solonț - "Slatina Fundoaia" și Sărata (jud. Bacău). Doar în preajma fântânii de slatină de la Pădurăreni-sat au mai fost identificate resturi arheologice care indică o folosire a acestei surse sărate într-o perioadă mai mare de timp.

Informații suplimentare online

[Raportul 2217 din cronică.cimec.ro](http://raportul2217.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://localizare.pe.harta.cimec.ro)
